Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

Η ΜΟΛΥΝΣΗ, ΠΟΥ ΤΟΣΟ ΕΧΕΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙ ὄχι μόνο τὸν τύπο, ἀλλὰ κυρίως ἐπιστήμονες καὶ κυβερνήσεις σὲ ὅλο τὸν κόσμο, θὰ ἀντιμετωπισθῆ τώρα καὶ ἀπὸ νομικὴ ἄποψη στὸ χῶρο τῆς Εὐρώπης. — Ὅσον ἀφορᾶ τὴν μόλυνση ποὺ προξενεῖται ἀπὸ τὴ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη, τὸ Εὐρωπαϊκὸ Συμβούλιο συνέστησε στὶς εἴκοσι χώρες—μέλη νὰ συντονίσουν τὶς ἐνέργειές τους κατὰ τῆς μολύνσεως καὶ μέσω τοῦ ποινικοῦ Κώδικα. — Μιὰ καὶ οἱ ἄλλοι τόποι δὲν ἔχουν ἀποδειχθῆ ἱκανοποιητικοί ☆ Η ΕΞ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ συνιστᾶ μιὰ σειρὰ μέτρων στὸν τομέα τῶν ποινῶν. — Καὶ συγκεκριμένα: — Τὴ δημουργία τμημάτων στὰ δικαστήρια καὶ στὰ ἄλλα ἀνάλογα νοσοκομεῖα τὰ εἰδικευμένα στὶς περιπτώσεις προσπασίας τοῦ Περιβάλλοντος. — Τὸ δικαίωμα ὁμάδων νὰ συνδέονται μὲ ποινικὲς διαδικασίες κ.ἄ. — Μιὰ ἄλλη σειρὰ μέτρων ποὺ ἀφοροῦν στὰ ποινικὰ ἐγκλήματα, εἶναι ἡ ὑποβάθμιση καὶ ἡ δημοσίευση τῶν ποινῶν.— Ὅπως βλέπετε, ἡ ἐξ ὑπουργῶν ἐπιτροπὴ δίνει μεγάλο βάρος στὴν ἀρμονικὴ προώθηση τῶν νομοθεσιῶν γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἡ Δικαιοσύνη

ΜΙΑ περίτεχνη ἀλλὰ καὶ σπάνια ἀπόδειξη πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνωτερότητος εἶναι τὸ νὰ μὴ σὲ ἐμποδίζει σὲ δεδομένη ἡ πολιτικὴ σκοπιμότητα — ἀκόμη ἂν εἶσαι πολιτικὸς πρώτου βαθμοῦ — νὰ ἀπολαμβάνεις τὸ χειροκροτεῖς τὸ ὡραῖο, τὸ ἀνυποβόλο, τὴν ποιότητα μὲ λέξη. Γι' αὐτὸ ὅσο κι' ἂν ὑποφέρει τὸ πάθος τοῦ Παναγιώτη Κανελλόπουλου γιὰ τὴν πολιτική καὶ ἡ εὐθύνη του γιὰ τὶς ἀποφάσεις θέσεις ποὺ ἔπρεπε νὰ ὑπογράψει ποτὲ δὲν ἀπέβαλλε τὴν ἀξιωματικὴ τοῦ γνησίου ἐστὲτ καὶ ἀδιάλογοῦ τῶν πιὸ λαμπρῶν συνομοσπονδιακῶν ἡμερῶν τότε ἡ ὀρθοκρατία ἦταν ἀκόμη τέτοια καὶ ὁ πνευματώδης διαξιφισμὸς ἀμφισβητοῦσε τὴν ἑλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ἔχω ἀναφερθῆ ἤδη στὸ παρελθὸν στὸ περιστατικὸ (ἐν ἔτει 1962) τῆς παρεμβάσεως τοῦ κ. Κανελλοπούλου ὑπὲρ τοῦ ἀγορεύοντος τότε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ βουλὴ Ἀσημάκη Φωτήλα, παρεμβάσεως ποὺ εἶχε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀνωτερότητος μιὰ καὶ τὰ τότε κοχλάζοντα πολιτικὰ πάθη δὲν ἐμπόδισαν τὸν κοινοβουλευτικὸ ἐκπρόσωπο τῆς ΕΡΕ νὰ σηκωθῆ ἐπάνω—πολὺ ἐπάνω ἀπὸ τὴ σκοπιμότητα καὶ νὰ ἀποδώσῃ εὔφημη μνεία γιὰ τὴν ἀληθινότητα, γιὰ τὴν ὁμορφιὰ τοῦ λόγου τοῦ συμπολίτου βουλευτή. Ἔστω κι' ἂν βρισκόταν στοὺς ἀντιπόδες.

Ἔτσι, γιὰ μένα τουλάχιστον, ἦταν κάτι τὸ ἐντελῶς φυσιολογικὸ ἡ ἐπανάληψη τοῦ ἐπαίνου καὶ ἡ ὑιοθέτησιν ἐκ μέρους τοῦ ἀντάνεως τοῦ Κοινοβουλίου μὲ ἑνὸς εὐφυοῦς καὶ «ἀχτύπητου» ἐπιχειρήματος τοῦ Ἀσημάκη Φωτήλα κατὰ τὴ συζήτηση τοῦ μισθολόγιο τῶν δικαστῶν. Ἄλλωστε αὐτὴ τὴ φορά. ἡ χρόνια μετὰ τὸν ἀνένδοτα ἀγωνιῶντα ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος ὄντας ὑπερκομματικὴ προσωπικότητα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι λιγότερο ἀντικειμενικὸς καὶ θασώτης τῆς ἀληθινῆς δημηγορίας ἀπ' ὅσο ὅταν ἦταν κομματικὰ τοποθετημένος:

«Εἶπε ὁ κ. Φωτήλας κάτι πολὺ σημαντικό. Ὅτι δηλαδὴ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ μπαίνει ὁ δικαστὴς στὸ Σῶμα, κάνει ἐκεῖνο ποὺ πράττει καὶ ὁ εὑρισκόμενος στὸν ἀνώτατο βαθμό. (Κρίνει καὶ λαμβάνει ὑπεύθυνες ἀποφάσεις). Δὲν ἐπικαλοῦμαι τὴν ἰσχὺ τοῦ Συντάγματος γιὰ ἱκανοποιητικὴ μεταχείριση τῶν Δικαστῶν. Ἐπικαλοῦμαι αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἶπε ὁ συμπολίτης μου κ. Φωτήλας. Τί εἶπε; Εἶπε ὅτι καὶ ἕνας εἰρηνοδίκης παίρνει ἀπόφαση. Ἕνας γραμματεὺς οἱουδήποτε ὑπουργείου δὲν παίρνει ἀπόφαση. Ὁ εἰρηνοδίκης τὸ κάνει αὐτὸ καὶ συνήθως τὸ κάνει αὐτὸ ὁλομόναχος. Αὐτὸ δὲν γίνεται, οὔτε ὑπάρχει δυνατότητα νὰ γίνῃ ἀπὸ ἄλλον δημόσιο λειτουργὸ ἀναλόγου βαθμοῦ εἴτε τῆς διοικήσεως, εἴτε τῶν ἐνόπλων δυνάμεων...».

Πράγματι, τὸ πνεῦμα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Φωτήλα ποὺ ἀπορρέει θέβαια ἀπὸ τὴ σχετικὴ θέση τοῦ ΠΑΣΟΚ γιὰ κάποια μείωση τοῦ ἀνοίγματος μεταξὺ ὑψηλομίσθων καὶ χαμηλομίσθων, ἦταν ὅτι οἱ δικαστικοὶ ποὺ ἀνήκουν στοὺς μικρότερους βαθμοὺς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι οἱ παρίες τῆς Δικαιοσύνης. Ὅμως πέρα ἀπ' τὸ εἰδικὸ θέμα τοῦ μισθολογίου, δόθηκε στὸν Ἀσημάκη Φωτήλα — μὲ τὴν παρρησία ποὺ τὸν διακρίνει προσωπικὰ ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πάγια θέση τοῦ κινήματος ὅτι σωστὴ θεμελίωση τῆς Δημοκρατίας σημαίνει... καλὴ μνήμη — ἡ εὐκαιρία τῆς διατυπώσεως μερικῶν σκληρῶν ἀλλὰ ἀναγκαίων ἀληθειῶν:

«Ὁ δικαστικὸς λειτουργὸς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἐπωμίζεται τὸ βαρὺ φορτίο νὰ συμμετέχει στὴ διαμόρφωση τῆς ἱστορίας τοῦ Ἔθνους. Καὶ ὑπάρχουν πολλὰ τέτοια παραδείγματα ταπεινῶν πρωτοδικῶν ποὺ ἔγραψαν ἱστορία, ἀλλὰ καὶ ἀνωτάτων λειτουργῶν ποὺ ἐπρόδωσαν τὴν ἀποστολήν των. Αὐτὲς οἱ ἀντιλήψεις θὰ εἶχαν πολὺ εὐρύτερη ἀπήχηση ἂν ἡ πρόσφατη ἱστορία τοῦ Σώματος τῶν Δικαστικῶν ἐδικαίωνε τὶς προσδοκίες τοῦ Ἔθνους. Ἂν μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι καὶ ἡ πρώτη ἐξουρία ἀντιστάθηκε στὴν πρόσφατη τυραννία στὸ βαθμὸ ποὺ τὸ κάμαν αὐτὸ οἱ ἄλλες. Ἐν τούτοις ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία προσβλέπει εἰς τὸ μέλλον διερμηνεύουσα τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ μας. Διακατεχόμεθα ἀπὸ τὴν ἐλπίδα ὅτι μὲ ὅσα τώρα πράττομεν ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης ἐὰν δὲν δικαιώνεται τὸ παρελθόν, ἐν τούτοις θεμελιοῦται ἕνα καλλίτερον μέλλον.

Θὰ πρέπει οἱ δικαστικοὶ λειτουργοὶ νὰ ἀντιλφθοῦν καὶ νὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι ἐὰν ἡδιαιοσύνη ἐγκατέλειψε κάποτε τὴν Δημοκρατία ἐν τούτοις ἡ Δημοκρατία δὲν ἐγκαταλεῖπει τὴν Δικαιοσύνη ἀφοῦ τὴν θέλει νὰ στέκεται στὸ ἐπίπεδο ποὺ ἐπιβάλλουν καὶ ἡ ἀποστολή της καὶ ἡ ἱστορία τοῦ Ἔθνους μας...

ΠΑΝ

Σὺκ ἐᾶ... καθεύδειν

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ καὶ στὰ Ἔθνη ὅ,τι καὶ στὰ ἄτομα... Ὁ μιμητισμὸς χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ἀνάλογες προϋποθέσεις ὁδηγεῖ εἴτε στὴ γελοιοποίηση, εἴτε στὴν τραγῳδία.

Μὲ μόνιμο τὸ κόμπλεξ τῆς κατωτερότητος ἀπέναντι στοὺς προαιώνιους ἐχθρούς τους, οἱ Αἰγύπτιοι προσπάθησαν νὰ ἀντιγράψουν τὸ Ἔντεμπε. Καὶ φυσικὰ ἀπέτυχαν δῆμιουργώντας ἕνα κακέκτυπο.

Πῶς ὅμως τοὺς διέφυνε ὅτι καὶ μόνη ἡ μίμηση, ἡ ἀντιγραφὴ ἑνὸς ἐγχειρήματος ἀπὸ τὸν ἀντίπαλο, φανερώνει τὴν ἀποδοχὴ τῆς ἀνωτερότητός του;

Ὅσο γιὰ τὴν μπουταλάδικη ἐκτέλεση τοῦ ἐγχειρήματος, ἂς θεωρηθῆ σὰν παρηγορία τῶν Κυπρίων γιὰ τὶς ἀπειλὲς ἀντιποίνων.

Ὑπάρχει βέβαια καὶ ἡ ἀπώλεια τῆς Αἰγυπτιακῆς συμπαραστάσεως στὸν διπλωματικὸ τομέα. Ἀπὸ τὰ ἀνάλογα κέρδη ὅμως ποὺ ἀπεκόμισαν οἱ Κύπριοι δὲν βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ ὑπάρξουν μεγαλύτερες ζημιὲς στὸ μέλλον.

Ἡ ἔκθεση Κ. Λαμπροπούλου

ΑΝΟΙΓΕΙ ἀπόψε ὥρα 7, στὴν αἴθουσα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης ἡ ἔκθεση ζωγραφικῆς τοῦ συμπολίτη μας καλλιτέχνη Κώστα Λαμπροπούλου.

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ ζωγράφος, παρουσιάζει δουλειά του στὴν Πάτρα καὶ γι' αὐτὸ θεώρησε σκόπιμο νὰ εἶναι ἀντιπροσωπευτικὴ τῆς ὅλης εἰκαστικῆς του πορείας καὶ τῶν ἀναζητήσεών του, ποὺ εἶναι ἀρκετὰ ἔντονες.

Ἔτσι ἡ ἔκθεση ὄντως ἀναδρομική, εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν εὐρύτερο δυνατὸ κύκλο φιλοτέχνων.

Ἀγρινιώτικα

ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΕ στὰ ...γεμᾶτα (καὶ πάλι) ἡ «Παναιτωλική». Αὐτὴ τὴ φορὰ γιὰ τὴν κατάργηση τῆς ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας ἀπὸ καὶ πρὸς Ἀγρίνιο.

Γράφει ἡ «Παναιτωλική»: Παντοῦ τὸ Ἀγρίνιο χτυπιέται. Καλὰ νὰ παθαίνει ὅμως, ἀφοῦ ὅλοι μας κοιμώμαστε ὄρθιοι... Ντροπή μας... Ποῦ εἶναι οἱ παληοὶ Βραχωρίτες ἀγωνιστές; Θὰ τρίζουν τὰ κόκκαλά τους. Τί νὰ κάνει μόνη της ἡ ἐφημερίδα μας; Κραυγάζει, διαμαρτύρεται, τηλεγραφεῖ.

Κρούει τὰ κουδούνια, ἀλλὰ τὰ πρόβατα κοιμοῦνται μακαρίως. Γι' αὐτὸ μᾶς τρώει καὶ θὰ μᾶς φάει ὁ λύκος. Αἶσχος, ὄνειδος»...

«Εἶμαι γυνοῖκα...

«ΕΙΜΑΙ γυναίκα» ξεκαθάρισε ἡ Ράκελ Γουέλτς καὶ ἂν κανεὶς ἔχει ἀντίρρηση — πρᾶγμα ποὺ μάλλον ἀποκλείεται ἂς πάει νὰ κουρευτῆ...

Ἡ Ράκελ ἐμφανίστηκε σ' ἕνα μπαλλέτο ρὸκ χρησιμοποιώντας ἕνα λεξιλόγιο ἀρκετὰ «σεξουαλικό» καὶ πρωτότυπο.

Ἕνας θεατὴς τοῦ Λὰς Βέγκας εἶπε ὅτι πρόκειται γιὰ μή... λογοτεχνικὸ λεξιλόγιο... Ἡ Γουέλτς ὅμως ἐπιμένει: Αὐτὸ τοὺς τραβάει καὶ νομίζω ὅτι εἶναι ἀρκετὰ καλό... Εἶμαι ἀντίρρηση ἡ Ράκελ Γουέλτς, ἡ στὰρ τοῦ κινηματογράφου καὶ τὸ σύγχρονο σύμβολο τοῦ σέξ...

Ποιὸς μπορεῖ νὰ ἔχει ἀντίρρηση;

«Ταξειδεύοντας»

ΕΝΑ καινούργιο ὡραιότατο περιοδικὸ τὸ «ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ», ἐκυκλοφόρησε γιὰ ὅσους θέλουν νὰ γνωρίσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν κόσμο μέσα ἀπὸ καλογραμμένα κείμενα.

Ἡ τεχνικὴ ἀρτιότητα τοῦ τεύχους εἶναι ἀκόμη πιὸ ἐντυπωσιακὴ σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἔγχρωμο, σὲ χαρτὶ ἰλλουστρασιόν.

Ὅπως σημειώνεται στὸν πρόλογο:

Στόχος νὰ δοθῆ στὸν Ἕλληνα ἀναγνώστη ἕνα περιοδικὸ ποὺ θὰ τὸν ἐνημερώνει γιὰ τὰ ταξίδια στὸ ἐσωτερικὸ καὶ ἐξωτερικό, ποὺ θὰ συνδυάζει τὴν πιὸ πρακτικὴ πληροφορία μὲ τὴν φυγή.

Βασικὴ ἐπιδίωξη ἡ πλήρης «χαρτογράφηση», τῆς πατρίδας μας. Νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια μὲ κείμενα καὶ φωτογραφίες καὶ νὰ γίνει τὸ περιοδικὸ μιὰ αἰσθητικὴ ἀπόλαυση.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ·ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 · ΤΗΛ. 73·365

ΑΠΟΨΗ ΝΑΥΠΗΓΟΥ

Τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς τὰ ἰστιοφόρα λόγῳ οἰκονομίας

ΔΥΝΑΤΗ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ Μάϊκλ Οὐίλλοουμπυ εἶναι πεπεισμένος ὅτι ἔχει σχεδιάσει τὸ φερτηγὸν πλοῖον τοῦ μέλλοντος: εἶναι ἓν ἰστιοφόρον μὲ πέντε ἱστία.

«Θὰ ἐπανέλθουν τὰ ἰστιοφόρα», λέγει. «Εἴτε τὸ πιστεύετε εἴτε ὄχι, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ὁ ἄνεμος θὰ ἀρχίσῃ νὰ ξαναγοητευθῆ ὡς κινητήριος δύναμις τῶν πλοίων».

Ἀντὶ νὰ ἀναμείνῃ δ' ἐπιγότερον, ὅταν ἐλλείψῃ, θὰ ἀρχίσῃ ἔλλειψις πετρελαίου ἀνὰ τὸν κόσμον, ὁ Οὐίλλοουμπυ κατασκευάζει ἓν πρακτικὸν σχέδιον διὰ τὸ μεγαλύτερον ἰστιοφόρον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ κατασκευασθεῖ ποτὲ εἰς τὸν κόσμον, ἓν τέρας ἐκτοπίσματος 12.000 τόννων, πενταπλάσιον εἰς μέγεθος ἀπὸ τὰ παλαιὰ μεγάλα ἰστιοφόρα.

«Τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ εἶναι οἰκονομικώτερον τώρα, ποὺ τὸ πετρέλαιον εἶναι ἀκριβόν», εἶπεν εἰς συνέντευξίν του. «Ὅσον διὰ τὸ μέλλον....».

Εἰς τὸ μέλλον, τὸ τεράστιον ἰστιοφόρον του θὰ μεταφέρῃ φορτία εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ κόστους τῶν συνήθων πλοίων.

«Εἰς τὴν κατάλληλον θάλασσαν, μὲ τοὺς καταλλήλους ἀνέμους, θὰ διασχίζῃ τὰ ὕδατα μὲ ταχύτητα 22 ἢ 23 κόμβων», λέγει.

Ο Οὐίλλοουμπυ ἔχει ἱδρύσει, μίαν ἑταιρείαν, ἡ ὁποία φέρει τὸ ὄνομα "Οὐίνδροουζ Σίπς", μὲ συνεταίρους δύο ὑπαλλήλους ἑταιρείας πετρελαίων, προσπαθεῖ δὲ νὰ διαφημίσῃ τὸ πλοῖον του διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ τὸ κατασκευάσῃ προτοῦ ἀρχίσουν νὰ εἶναι ἐμφανεῖς αἱ ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν πόρων τοῦ πετρελαίου.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΚΑΦΟΣ

Ἐπιμένει ὅτι τὸ πλοῖον του δὲν εἶναι ἁπλῶς τὸ ὄνειρον ἑνὸς παλαιοῦ θαλασσοπόρου — ὁ ἴδιος ἦτο λοστρόμος εἰς δύο πλοῖα τετραγώνου ἱστιοφορίας, ἔχει δὲ διέλθει τὰ 40 ἐκ τῶν 63 ἐτῶν τῆς ζωῆς του εἰς τὴν θάλασσαν. Τώρα, ὁ Οὐίλλοουμπυ, εἶναι ναυτικὸς σύμβουλος, ἔχει δὲ σχεδιάσει πολλὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα κατεσκεύασεν εἰς τὰ ναυπηγεῖα του εἰς Φώλεϋ, πλησίον τοῦ Σάουθαμπτον. Ἓν ἐξ αὐτῶν ἦτο ἓν ἰστιοφόρον 3.500 τόννων, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται ὡς ἐκπαιδευτικὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικόν.

Τὰ ἰστιοφόρα ἦσαν λίαν ἐπιτυχῆ ἀπὸ 5.000 χρόνια», λέγει. Μὲ τὸ πετρέλαιον, ὅμως, ἡ σπατάλη εἶναι τεραστία. Εἶναι ἁμαρτία νὰ χρησιμοποιοῦνται ἑκατομμύρια τόννοι πετρελαίου διὰ νὰ κινοῦνται τὰ πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν. Κάποτε, θὰ πρέπει νὰ πάρωμεν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὰ ἰστιοφόρα.

Τὸ τεράστιον ἰστιοφόρον τοῦ Οὐίλλοουμπυ θὰ ἔχῃ μῆκος 137 μέτρων. Τὰ ἱστία του θὰ ἔχουν ὕψος 60 μέτρων καὶ συνολικὴν ἔκτασιν 6.700 τετραγωνικῶν μέτρων. Η κατασκευή του θὰ χρειασθῆ ἓν μὲ ἓν καὶ ἡμισυ ἔτος ἐργασίας καὶ 14 ἑκατομμύρια δολλάρια. Θὰ εἶναι μως, φθηνότερον ἀπὸ τὰ πετρελαιοκίνητα πλοῖα, παρ' ὅλον ὅτι θὰ ἀπαιτῆ 50 ναύτας διὰ νὰ χειρίζωνται τὰ ἱστία.

«Ἓν πλοῖον τοῦ μεγέθους αὐτοῦ καίει, σήμερον 7.000 τόννους πετρελαίου ἐτησίως πρὸς 130 δολλάρια τὸν τόννον», λέγει. «Μὲ αὐτὸ τὸ κόστος, ἠμπορεῖτε νὰ ἔχετε πλήρωμα ἐκ 50 ναυτικῶν.

Τὸ ἰστιοφόρον του θὰ εἶναι ἓν σκάφος μὲ τετράγωνα ἱστία παλαιοῦ τύπου, χωρὶς τὰ φωτουριστικὰ μοντέρνα ἐξαρτήματα ὡς εἶναι οἱ περιστρεφόμενοι ἀνεμοδείκται ἢ οἱ ἠλεκτρονικοὶ ὑπολογισταί.

Η ΝΕΑ ΤΕΧΝΙΚΗ

«Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶναι ἓν ἐμπορεμπόρικον πλοῖον, ἀλλὰ κατεσκευασμένον μὲ σύγχρονα ὑλικὰ καὶ μὲ σύγχρονον τεχνικὴν καὶ ἐφωδιασμένον μὲ τὰ πραγματικῶς χρήσιμα μηχανήματα, ὡς π.χ. τὰς συσκευὰς προγνώσεως τοῦ καιροῦ. Ὑπάρχουν τόσα καὶ τόσα πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα δύναται κανεὶς νὰ κερδίσῃ ἀπὸ τὴν σύγχρονον μηχανικήν. Τὰ σημερινὰ βαροῦλκα, π.χ. εἶναι κατὰ 60% ἀποτελεσματικώτερα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιοῦντο κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα.

«Βεβαίως», συνεχίζει «μὲ τὰ σύγχρονα μέτρα ἓν πλοῖον ἑκατὸν πίσματος 12.000 τόννων εἶναι πολὺ μικρόν. Ἐὰν τὰ ἰστιοφόρα ἀφήνοντο νὰ ἐξελιχθοῦν ἀντὶ νὰ σταματήσουν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐμεγάλωναν».

Ὁ Οὐίλλοουμπυ χαρακτηρίζει τὸ πλοῖον του «βοηθητικὸν» διότι θὰ χρησιμοποιῆ δύο βοηθητικὰς μηχανάς.

«Τὸ πλοῖον θὰ πλέῃ μὲ μόνην τὴν δύναμιν τῶν ἱστίων κατὰ τὸ 80% τῆς διαδρομῆς του καὶ μὲ τὴν δύναμιν μόνων τῶν μηχανῶν του μόνον κατὰ τὸ 5% τῆς διαδρομῆς του» λέγει: «Δεδομένου ὅτι αἱ μηχαναί του θὰ τὸ προωθοῦν μὲ ταχύτητα 8 κόμβων, ἡ ἐλαχίστη μέση ταχύτης του θὰ εἶναι 12 κόμβοι τὴν ὥραν».

ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ

ΚΛΗΡΩΣΗ ΔΕΛΤΙΩΝ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ

Γνωστοποιεῖται ὅτι ἡ κλήρωση τῶν Δελτίων Γνωριμίας τῆς Ἐθνοκάρτας θὰ γίνει δημοσίᾳ σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τοῦ Κανονισμοῦ στὸ Κεντρικὸ Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὴν Πέμπτη 23 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 7.30 μ.μ.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς Κληρώσεως θὰ ἀνακοινωθοῦν καὶ διὰ τοῦ Τύπου

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ

Ὁ μεταφορικὸς δορυφόρος ἀποτελεῖ θετικὸ βῆμα γιὰ τὴν ἐγκατάσταση διαστημικῆς βάσεως

ΘΑ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ ΕΝ ΤΡΟΧΙΑ

ΜΟΣΧΑ. (Ἰδ. Ὑπ.). Δώδεκα ἐργατικὲς βάρδιες ἐξόδεψαν οἱ «λιμενεργάτες» τοῦ κοσμικοῦ διαστήματος Γιούρη Ρομανένκο καὶ Γεώργκη Γκρετσκὸ γιὰ τὸ ξεφόρτωμα τῶν προμηθειῶν, καυσίμων, τροφίμων καὶ ἐξοπλισμοῦ, ποὺ μετέφερε τὸ μεταφορικὸ διαστημόπλοιο «Προγκές—1» («Πρόοδος—1»), γιὰ τὸν διαστημικὸ σταθμὸ «Σαλιούτ 6». Τὸ διαστημόπλοιο ἐκπλήρωσε θαυμάσια τὸ ρόλο καὶ τοῦ μεταφορέα στερεοῦ καὶ τοῦ μεταφορέα ὑγροῦ φορτίου. Ἀλλὰ δὲν ἐξαντλοῦνται οἱ δυνατότητές του σ' αὐτό. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐκφορτωτικῶν ἐργασιῶν τὸ «Προγκρὲς» δοκιμάστηκε καὶ σὲ μιὰ ἀκόμη εἰδικότητα, στὴν εἰδικότητα τοῦ διαστημικοῦ ρυμουλκοῦ.

Στὶς 5 Φεβρουαρίου μὲ τὴ βοήθεια τοῦ μηχανισμοῦ κινήσεως, τοῦ διαστημοπλοίου, ἐκτελέστηκαν δύο διαρθώσεις τῆς τροχιᾶς ὅλης τῆς διαστημικῆς δέσμης: «Σογιούζ» — «Σαλιούτ» —«Προγκρὲς». Αὐτὸ τὸ ξεχωριστό, ἔλεγε κανείς, τεχνικὸ πείραμα, κατὰ τὴν ἄποψη τῶν εἰδικῶν θέτει τὴν βάση γιὰ τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς ἀπὸ τὶς μὲ ἀρκετὰ εὐρὺ μέλλον κατευθύνσεις στὴν διαστημικὴ ἐπιστήμη.

Ἤδη λίγοι πλέον ἀμφιβάλλουν, ὅτι ἡ παραπέρα κατάκτηση τοῦ κοσμικοῦ διαστήματος, ἡ ὁλόπλευρη μελέτη τοῦ δικοῦ μας πλανήτη, ἡ ὀργάνωση διαστημικῶν ἐργασιῶν σὲ σημαντικὸ βαθμὸ εἶναι συνδεμένα μὲ τὴν δημιουργία μεγάλων προχιακῶν σταθμῶν—βάσεων. Γίνεται συζήτηση γιὰ κάθε ἄλλο παρὰ φανταστικά, ἀλλὰ ἀντίθετα ἐντελῶς συγκεκριμένα σχέδια διαστημικῶν ἀποικήσεων, ποὺ ὑπολογίζεται νὰ ὑπάρχουν γιὰ πολλὰ χρόνια. Τὸ βάρος τους θὰ εἶναι ὄχι δεκάδες ὅπως τώρα, ἀλὰ ἑκατοντάδες, ἀκόμα καὶ χιλιάδες τόννοι. Ἀλλὰ τί εἴδους θὰ πρέπει νὰ εἶναι ὁ φορέας γιὰ τὴν ἐκτόξευση σὲ τροχιὰ τέτοιων φορτίων;

Στὸ ἐγγὺς μέλλον εἶναι ἀδύνατη ἡ δημιουργία πυραύλου ἱκανοῦ νὰ μὲ μιᾶς νὰ ἐκτοξεύσει ἕνα τέτοιο διαστημικὸ σταθμὸ σὲ τροχιά. Μιὰ εἶναι ἡ διέξοδος — ἡ ἐκτόξευσή του σὲ ξεχωριστὰ τμήματα. Ἀλλὰ πῶς μπορεῖ νὰ συναρμολογηθοῦν στὴν τροχιὰ σ' ἕνα ἐνιαῖο σύνολο; Τὸ νὰ ἐξοπλισθεῖ κάθε τμῆμα μὲ ἰδιαίτερο μηχανισμὸ κίνησης, σύστημα διεύθυνσης καὶ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα, ποὺ χρειάζονται γιὰ μιὰ αὐτόνομη τροχιακὴ πτῆση μόνο γιὰ χάρη τῆς συνδέσεως, δὲν ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη λύση τοῦ προβλήματος. Γιατὶ ὅσο περισσότερα, τμήματα θὰ μποῦν στὴ σύνθεση τοῦ τροχιακοῦ σταθμοῦ, τόσο περισσότερο ποσοστὸ περιττοῦ φορτίου, θὰ ὑπάρχει καὶ θὰ εἶναι δαπανηρότερη ἡ προσπάθεια.

Εἶναι δυνατὸ κάτι ἄλλο, ἕνας πιὸ ὀρθολογιστικὸς τρόπος διαστημικῆς συναρμολογήσεως, δηλαδὴ μὲ τὴν λεγόμενη διαστημικὴ ρυμούλκα. Στὴν ἔκδοχὴ αὐτὴ μόνο ἕνα τμῆμα — μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ κατευθυνόμενο καὶ αὐτόματο —ἐξοπλίζεται μὲ κινητῆρα καὶ σύστημα διευθύνσεως. Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ρυμουλκὸ θὰ συναρμολογήσει στὴν τροχιὰ ὅλη τὴ διαστημικὴ βάση. Αὐτὴ ἡ ἔκδοχὴ τραβᾶ τὴν προσοχὴ τῶν εἰδικῶν καὶ μὲ τὸ ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐργασίες συναρμολογήσεως, στὸ ρυμουλκὸ μπορεῖ νὰ ἀνατεθοῦν καὶ σειρὰ ἄλλων ἐγχειρημάτων.

Ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν κατευθυνομένων συσκευῶν πετᾶ τώρα σὲ ὕψος 200—500 χιλιομέτρων. Τὸ ἀπόγειο τοῦ τροχιακοῦ σταθμοῦ «Μόλνια» ξεπερνᾶ τὰ 36 χιλιάδες χιλιόμετρα, τοῦ «Προγκνόζ» τὰ 200 χιλιάδες χιλιόμετρα. Μὲ λίγα λόγια γιὰ κάθε συγκεκριμένο σκοπὸ χρειάζεται ἡ δική του τροχιά. Τί λοιπόν —ὅλο αὐτὸ τὸν τεράστιο διαστημικὸ σταθμὸ ὅταν ἀλλάζουν οἱ σκοποὶ «θὰ τὸν μετατοπίζουν», ἀπὸ τροχιὰ σὲ τροχιά; Κανενὸς εἴδους ἐνέργεια δὲν φθάνει γιὰ ἕνα τέτοιο ἐγχείρημα.

Καὶ ἐδῶ στὴ δουλιὰ ξανὰ μπαίνουν τὰ ρυμουλκά. Ἀποσυνδέουν προσωρινὰ ὁρισμένα ἐξειδικευμένα τμήματα τοῦ σταθμοῦ καὶ τὰ μεταφέρουν στὶς ἀναγκαῖες τροχιές, μετάφέρουν στὰ διαστημικὰ ἐργαστήρια ὁρισμένες συσκευὲς γιὰ μιὰ προφυλακτικὴ ἐξυπηρέτηση καὶ ἐπιδιόρθωση, ἀποστέλλουν σὲ μακρινὰ ταξίδια διαπλανητικοὺς ἀνιχνευτές.

Ἂν κρίνουμε ἀπ' ὅλα, ἡ δημιουργία διατροχιακῶν ρυμουλκῶν εἶναι ὑπόθεση τοῦ κοντινοῦ μέλλοντος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἀνάγκη τέτοιων συσκευῶν γίνεται τώρα αἰσθητή. Τὸ ἀμερικανικὸ διαστημικὸ ἐργαστήριο «Σκάϊλαμπ», ποὺ ἐκτοξεύθηκε σὲ τροχιὰ τὸ 1973, χάνει ὕψος γρηγορότερα, ἀπ' ὅ,τι ὑπολογιζόταν καὶ μπορεῖ νὰ πέσει σὲ κάποια ἀπρόβλεπτη περιοχὴ τῆς γῆς. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἰδικοὶ ὑπολόγιζαν ὡς τὰ τέλη τοῦ 1980 νὰ μεταφέρουν στὸν τροχιακὸ σταθμὸ ἕνα μηχανισμὸ κινήσεως (ρυμουλκὸ) μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ὁποίου θὰ μποροῦσαν νὰ μετακινήσουν τὸν σταθμὸ σὲ πιὸ ὑψηλὴ τροχιά,